

Jan Paweł II

Światowy Dzień Chorego : audiencja generalna : (Rzym, 11 lutego 1998)

Salvatoris Mater 1/1, 360-362

1999

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Módl się za nami do Twojego Syna
Jezusa Chrystusa,
wstawiaj się za nami
całym swoim macierzyńskim Sercem,
pełnym miłości Ducha Świętego.
Pomnóż naszą wiarę, ożyw nadzieję,
umocnij w nas miłość.
Wspomagaj nasze rodziny,
ochraniaj młodzież i dzieci,
pocieszaj cierpiących.
Bądź Matką wiernych
i pasterzy Kościoła,
wzorem i gwiazdą
nowej ewangelizacji.

Matko pojednania!
Zgromadź swój lud
rozproszony po całym świecie.
Uczyn z narodu kubańskiego
wspólnotę braci i sióstr,
aby wszyscy jego członkowie
otworzyli szeroko swoje umysły,
serca i życie na Chrystusa,
jedynego Zbawiciela i Odkupiciela,
który żyje i króluje z Ojcem
i Duchem Świętym na wieki wieków.
Amen. [...]

COLLOQUIA CUM FIDELIBUS CORAM ADMISSIS

Audiencja generalna⁷.
(Rzym, 11 lutego 1998)

Światowy Dzień Chorego

[43] 1. Dziś, 11 lutego, w dniu poświęconym wspomnieniu Najświętszej Maryi Panny z Lourdes, już po raz szósty obchodzimy Światowy Dzień Chorego. W tym roku związane z tym Dniem uroczystości odbywają się w Loreto, przy Świętym Domu, gdzie z tej szczególnej okazji zgromadzili się chorzy i wolontariusze, wierni oraz pielgrzymi, przybyli z Włoch i innych krajów. Korzystając z połączenia radiowego i telewizyjnego, zwracam się do

⁷ „L'Osservatore Romano” (wyd. pol) 19(1998) nr 4, 43-44.

nich myślą i sercem. Pozdrawiam przede wszystkim mojego wysłannika na te obchody, Sekretarza Stanu kard. Angelo Sodano; pozdrawiam przewodniczącego Papieskiej Rady ds. Duszpasterstwa Służby Zdrowia, abpa Javiera Lozano Barragana i wszystkich, którzy podjęli inicjatywę i zorganizowali dzisiejsze obchody. Pozdrawiam papieskiego delegata ds. sanktuarium w Loreto, bpa Angelo Comastriego oraz biskupów, którzy zechcieli wziąć udział w spotkaniu modlitewnym. Pozdrawiam służbę zdrowia i wolontariuszy, zwłaszcza członków UNITALSI.

Jednakże w sposób szczególnie serdeczny zwracam się do chorych. To oni są prawdziwymi bohaterami tego Dnia, budzącego w moim sercu tyle żywych i głębokich uczuć. Pozdrawiam ich jak najserdeczniej!

2. Loreto i chorzy! To pasjonujący temat! Słynne sanktuarium maryjne natychmiast przywodzi na pamięć tajemnicę Wcielenia, w której działanie Ducha Świętego miało zasadnicze znaczenie. I to właśnie Duchowi Świętemu poświęcony jest rok 1998, drugi rok bezpośredniego przygotowania do Jubileuszu Roku 2000.

Chciałbym udać się w duchowej pielgrzymce do stóp Dziewicy Loretańskiej wraz z wami, którzy jak co roku przybyliście dziś do auli Pawła VI na tradycyjne spotkanie w dniu 11 lutego. Łączymy się duchowo z chorymi przebywającymi w Loreto, by razem modlić się w Świętym Domu, przypominającym o przedziwnym zmiłowaniu Bożym, dzięki któremu Słowo stało się ciałem i zamieszkało pośród ludzi.

W sugestywnej atmosferze świętego miejsca przyjmijmy światło i moc Ducha Świętego, zdolną przemienić serce człowiecze w przybytek nadziei. W domu Maryi jest miejsce dla wszystkich Jej dzieci. Tam bowiem gdzie mieszka Bóg, człowiek znajduje schronienie, umocnienie i pokój, zwłaszcza w godzinie próby. Dzięki Maryi, „Uzdrowieniu chorych”, niepewni znajdują pomoc, wątpiący – światło, a pogrążeni w cierpieniu i chorobie – ulgę.

Loreto jest domem solidarności i nadziei, gdzie w namacalny niemal sposób doświadcza się macierzyńskiej troski Maryi. Umocnieni wiarą w Jej macierzyńską opiekę, stajemy się bardziej gotowi dzielić duchowe i fizyczne cierpienia braci i – na wzór Dobrego Samarytanina – opatrzyć ich rany olejem pocieszenia i winem nadziei (por. Mszał Rzymski, Prefacja zwykła VIII).

Podobnie jak podczas godów weselnych w Kanie Galilejskiej, Najświętsza Panna wrażliwa jest na potrzeby każdego człowieka i gotowa jest wstawić się za wszystkimi u swego Syna. Dlatego wymowny jest fakt, że co roku Światowe Dni Chorego obchodzone są w sanktuariach maryjnych.

3. Drodzy chorzy, dziś jest wasz Dzień. Myślę o tych z was, którzy zgromadzili się przy Świętym Domu, o obecnych w tej auli, jak również o wszystkich chorych zebranych u stóp Niepokalanej przy grocie w Lourdes lub w innych sanktuariach maryjnych na całym świecie. Myślę o was, jeszcze liczniejszych, przebywających w szpitalach, w domach, w pokojach, które są sanktuariami cierpliwości i codziennej modlitwy. We Wspólnocie kościelnej jest dla was specjalne miejsce. Choroba i chęć wyzdrowienia czynią was uprzywilejowanymi świadkami wiary i nadziei.

Powierzam wstawiennictwu Maryi wasze pragnienie, by odzyskać zdrowie i zachęcam was, byście czynili je zawsze świetlistym i wzniosłym

dzięki teologicznej cnocie nadziei, która jest darem Chrystusa. Maryja pomoże wam nadać cierpieniu nowy sens, przemieniając je w drogę zbawienia, w okazję do ewangelizacji i odkupienia. Tak więc wasze doświadczenie bólu i samotności, wzorowane na doświadczeniu Chrystusa i ożywione przez Ducha Świętego, będzie świadectwem zwycięskiej mocy Zmartwychwstania.

Niech Maryja uprosi wam dar ufności, która będzie was podtrzymywać podczas ziemskiego pielgrzymowania. Ufność jest nam dziś potrzebna bardziej niż kiedykolwiek, ponieważ bardziej złożone i problematyczne jest doświadczenie współczesnego życia.

A Ty, Najświętsza Panno Loretańska, czuwaj nad drogą nas wszystkich. Prowadź nas do niebieskiej Ojczyzny, gdzie wraz z Tobą przez całą wieczność [44] oglądać będziemy chwałę Syna Twego, Jezusa.

Wszystkim udzielam mojego serdecznego błogosławieństwa. [...]

Audiencja generalna⁸.

(Rzym, 29 kwietnia 1998)

Maryja – Matka

[46] 1. Jubileusz kieruje nasz wzrok ku Chrystusowi, a przez to zachęca nas, byśmy przyjrzeni się także Maryi. Nie możemy oddzielić Syna od Matki, ponieważ fakt „narodzenia z Maryi” określa osobową tożsamość Jezusa. Już pierwsze wyznania wiary mówią o Jezusie jako o Synu Bożym i Synu Maryi. Potwierdza to m. in. Tertulian: „Należy wierzyć w Boga jedyne, wszechmogącego, Stworzyciela świata, i w Jego Syna Jezusa Chrystusa, narodzonego z Maryi Panny” (*De virg. vel.*, 1, 3).

Maryja jako Matka była pierwszą istotą ludzką, która rozradowała się z narodzin dziecka, otwierających nową erę w religijnych dziejach ludzkości. Dzięki zwiastowaniu anielskiemu wiedziała, jak niezwykle przeznaczenie miało się stać udziałem dziecka zgodnie z planem zbawienia. W tej radości Maryi są zakorzenione wszystkie późniejsze Jubileusze. W Jej macierzyńskim sercu został zatem przygotowany także ten Jubileusz, który mamy niebawem obchodzić. Dlatego tajemnica Maryi powinna być niejako „motywem towarzyszącym” naszym rozważaniom na wszystkie tematy, jakie zostały przewidziane na okres przygotowań (por. *Tertio millennio adveniente*, 43). Nasz Jubileusz musi się stać udziałem w Jej radości.

2. Nierozdzielność Chrystusa i Maryi ma swoje źródło w najwyższej woli Ojca, objawionej w zamyśle wcielenia. Jak pisze św. Paweł, „gdy [...] nadeszła pełnia czasu, zesłał Bóg Syna swego, zrodzonego z niewiasty” (Ga 4, 4).

Ojciec pragnął, aby Jego wcielony Syn miał Matkę i narodził się w sposób prawdziwie ludzki. Zarazem postanowił, że narodzi się On z Matki-Dziewicy, aby w ten sposób zaznaczyć Jego Boże synostwo.

⁸ „L'Osservatore Romano” (wyd. pol.) 19(1998) nr 7, 46-47.